

CHURCHILL O ROBOTIH

Ministrski predsednik Winston Churchill je v poslanski zbornici poročal o novem nemškem orožju, robotnih aeroplanih in povedal, da so roboti ubili 2752 ljudi, ranili pa 8000 v treh tednih, ko so se Nemci pričeli posluževati tega novega orožja.

Samo v Londonu je bilo ubitih in ranjenih nad 10.000 in Churchill je rekel, da otroke že odpeljujejo iz Londona, kakor so jih odvažali pred štirimi leti, ko se je pričela nemška bliskovita vojna.

In ob času, ko je Churchill v poslanski zbornici podajal svoje pojasnilo o učinku Hitlerjevega novega orožja, so angleški bombniki zopet bombardirali kraje v Franciji, s katerih Nemci spuščajo robotne aeroplanne. Churchill je rekel, da je bilo na te kraje zadnje tri tedne vrženih 50.000 bomb.

Churchill je rekel, da so robotni aeroplani ubili več Angličanov, kot pa jih je bilo ubitih v dveh tednih bojev v Normandiji.

Poslanci so zahtevali maščevanje proti nemškim napadom z robotnimi aeroplanimi in so obenem izrazili veliko nevoljo nad veliko tajnostjo vlade, toda Churchill je odvrnil: "Kaj pa hočete napraviti? Storili smo vse, kar je v človeški moči."

Churchill ni povedal, na kak način se Anglija bori proti robotom in je samo omenil, da jih aeroplani streljajo v zraku in da je bil sestavljen poseben odbor znanstvenikov in inženirjev, da iznajdejo kako uspešno sredstvo za obrambo in za uničevanje robotov.

Dalje je Churchill rekel, da bodo roboti na mesec zahtevali okoli 3600 žrtve, katere izgube pa ne bi bile tako velike, kot so bile v prvih štirih letih vojne, ko so nemški aeroplani bombardirali Anglijo.

V septembru leta 1940 so bombniki ubili 6976 ljudi, v oktobru 6311, v novembru 5003, v decembru 3992; v januarju 1941 je bilo ubitih 1648 ljudi, v februarju 860, v marcu 4610, v aprilu 6489, v maju 5601 in v juniju 406.

Churchill je naznanil, da poleg otrok mnogo drugih ljudi ne bo izseljenih iz Londona; vsi drugi pa morajo ostati na svojih mestih.

Na predlog nekega poslanca, da bi se vlada preselila iz Londona v kak drug bolj varen kraj, je Churchill odgovoril: "Tukaj smo pričeli vojno in tukaj bomo gledali, da bo končana."

In zbornica je ploskala. Glede silnega bombardiranja Londona ob pričetku vojne je Churchill rekel:

"London ne bo nikdar zavzet. Triumfirat bo nad vsako stisko in njegove luči bodo še dolgo svetile nad ljudmi."

Kot je rekel Churchill, je vsak dan iz Francije poslanih čez Rokavski preliv v Anglijo 100 do 150 robotnih aeroplanov, toda mnogo jih ni prišlo čez preliv, ker so bili uničeni z raznimi metodami, — s kakšnimi, Churchill ni povedal.

"Ako ne bi zavezniški bombniki bombardirali Francije in Nemčije," je rekel Churchill, "bi roboti bombardirali London že pred šestimi meseci, in mogoče še v mnogo večji meri."

Churchill je tudi povedal, da je angleška proizvodna služba že leta 1943 izvedela, da Nemci izdelujejo orožje, ki bo bombardiralo London in da so vojaški izvedenci takoj pričeli proučevati, kako bi se bilo mogoče zavarovati proti orožju. Zato je zračno poveljstvo v avgustu lanskega leta poslalo nad tovarne, ki so izdelovale robotne aeroplanne, svoje bombnike. In ti bombniki so napravili po teh napravah velikansko škodo in celo znanstveniki, ki so iznašli te aeroplanne in ki so živeči skupaj, so bili ubiti.

Obisk Kanadčanov

Državni departament je naznanil, da je kanadskim in angleškim državljanom, ki gredo čez mejo za zabavo ali po trgovskih opravkih, dovoljeno brez posebnih listin ostati v Združenih državah 29 dni.

ZAVEZNIKI V ITALIJI NAPREDUJEJO NA CELI FRONTI — 26 M DO FLORENCE

Peta armada generala Marka W. Clarka je oddaljena od Livorna še 10 milj in 26 milj od Florence in poročilo iz zavezniškega glavnega stana pravi, da so bile od 11. maja uničene tri nemške divizije, ostalih 24 pa je bilo zelo razredčeno.

"Zavezniške armade v Italiji so pogonale sovražno armado nad 150 milj severno od Rima

v najspretnije začetni kampanji, ki jo zahteva moderna bliskovita vojna," pravi glavni stan generala sira Harolda R. L. G. Alexandra.

Armada generala Clarka prodira navzlic močnemu sovražnemu odporu ob zapadnem koncu fronte, osma armada generala sira Oliverja Leesea pa prodira ob Jadranu proti Anconi.

Ni upanja za zajete rudarje

Vsa reševalna dela, da bi bilo rešenih 64 premogarjev, ki so bili vsled požara zajeti v rudniku Powhatan v Bellaire, O., so prenehala, ko so novi plameni pogнали reševalce nazaj.

Petnajst ur zatem, ko je nastal požar dve milj od vhoda v rov, je državni nadzornik rudnikov Richard McGee naznanil, da ni več upanja, da bi mogli biti rudarji še rešeni. Na odredbo rudniškega nadzornika so bili vsi vhodi v rudnik zaprti.

Predno se je požar razširil, da ga ni bilo mogoče vstaviti, so reševalci izkopali nov 500 čevljev dolg rov skozi premog in skalovje, da bi mimo požara mogli priti do ponesrečencev.

Požar je nastal, ko se je vtrgala skala in je bila pretrgana z elektriko močno napolnjena žica in vsled kratkega stika so švigale iskre, ki so vžgale premogov prah v glavnem rovu in stranskem 3600 čevljev dolgem slepem rovu, kjer so bili rudarji zajeti. — To je največji rudnik mehkega premoga v Ohio.

Takoj, ko je prejel vest o nesreči, je 45 let stari predelavec George Emery, oče štirih otrok hitel v rov, da bi rešil svoje tovariše. Po več urah se še vedno ni vrnil.

Od ponesrečenih rudarjev ni prišla nobena vest in ob 4.

zjutraj je državni ravnatelj za rudnike Marcus Kerr bil prepričan, da ponesrečenih rudarjev ni mogoče več rešiti.

Charles E. Young, ravnatelj namestnik rudnika je rekel, če bi se bili rudarji dobro zaprti proti požaru, bi mogli zdržati pet dni.

Sto in sto sogodnikov ponesrečenih rudarjev stoji pred vodom v rudnik, željno pričakujoč, da bi kdo bil rešen, toda uradniki družbe so naznanili, da mora biti rudnik zaprt. S tem bo v rudniku pošel kisik in požar bo sam od sebe ugasnil. Rudnik mora biti zaprt več tednov, predno bodo mogli delavci zopet pričeti kopati, da prinesejo na površje ponesrečence.

Ko je nastal požar, je bilo v rudniku 190 rudarjev. Vsi, razun 64, pa so bili v oddaljenosti, da so se mogli rešiti. Pri rudniku je zaposlenih 850 rudarjev.

Huda vročina v New Yorku

V New Yorku je včeraj pritisnila silna vročina. Ob 4.30 je kazal toplomer nekaj nad 90 stopinj. Danes vremenski urad napoveduje še hujšo vročino in časopisi, ki navadno tudi vroče dneve oznanjajo z besedo "goroko", pravijo danes, da bo vroče.

GEN. DE GAULLE V WASHINGTONU

Francoski general Charles de Gaulle se je včeraj z velikim ameriškim vojaškim transportnim aeroplanom pripeljal iz Severne Afrike v Washington.

Na letališču je onim, ki so ga pričakali, napravil kratek govor v angleščini, ki se ga je naučil v aeroplanu. Z letališča se je odpeljal naravnost v Belo hišo, kjer ga je sprejel predsednik Roosevelt s svojim kabinetom.

Na letališču so ga pričakali trije šefi predsednikovega generalnega štaba in dva zastopnika državnega tajnika Cordella Hulla. Pozdravilo ga je 17 topovskih strelcev, kateri pozdrav je običajen za generale.

Za jutri je bil naznanjen velik sprejem v francoskem poslaništvu in v vabilih, ki jih je general de Gaulle razposlal, je poleg svojega imena dostavil "Predsednik začasne vlade francoske republike."

General de Gaulle je prišel v

KDO JE BOMBARDIRAL VATIKAN?

Se danes je tajinstveno, kdo je dansko zimo bombardiral Vatikan. Vatikanske oblasti so zadevo natančno preiskale, toda niso objavile ničesar določnega.

Nekateri časnikarji so o tem poizvedovali in slednjič dognali naslednje: za bombardiranje so odgovorni republikanski fašisti; bombe so bile angleške, aeroplan je bil nemški; vodil pa ga je nek italjanski aristokrat, ki je velik prijatelj Roberta Farinaccija.

Nov ognjenik v Mehiki

V Mehiki je pričel bruhati ognjenik in lavo nov ognjenik Paricutin in lava je oddaljena samo še 70 čevljev od župnijske cerkve San Juan Parang Ricu-tiro in vojakci odnašajo iz cerkve slike, kipe in posodo.

Vojski s truki so nastanjeni v mestu, ki šteje 3000 prebivalcev, en teden, pripravljeni, da prebivalstvu pomagajo. Lesene hiše v predmestjih mesta so bile že uničene.

Rundstedt odstavljen

Hitler je včeraj odstavil feldmaršala Karla Gerda von Rundstedta kot vrhovnega poveljnika v Franciji in na njegovo mesto imenoval feldmaršala Guentherja von Kluga.

Von Rundstedt in von Kluge nista imela sreče na ruski fronti in sta zaradi tega bila predstavljeni na zapad. Feldmaršal Rommel bo najbrže še ostal poveljnik armad v Franciji pod vrhovnim poveljstvom feldmaršala von Kluge.

Takoj ko je von Kluge nastopil svoje mesto, je poslal na fronto proti Amerikancem velika ojačenja ter pričel z močnimi protinapadi, da bi vstavlil njihovo prodiranje proti Parizu.

Po zadnjih poročilih so grenadirji 17. nemške oklopne divizije zopet zavzeli železniško postajo v La Haye in 24 ur so se bili silno vroči boji na 300 jardov dolgi črti med mestom in železniško postajo.

Nemci so bili potisnjeni v južni konec mesta, toda ponovno so zopet vdrlj v ulice, nakar so Amerikanci dobili ukaz u-makniti se, da so napravili prostor za artilerijsko bombardiranje. Ravno tako Amerikanci niso imeli sreče na vzhodnem koncu fronte, kjer so zasedli

Culot, štiri milje jugozapadno od Carentana ob južni strani Periers ceste, toda močan nemški protinapad jih je pognal iz mesta. Od 2000 jardov, ki so jih Amerikanci zavzeli, so jih morali pustiti 500, toda še vedno drže postojanko na severni strani ceste, pet milj od Periers.

Poročila s fronte naznanjajo, da Amerikanci navzlic sovravnim protinapadom drže višine, ki obvladujejo La Haye du Puits in da napredujejo jugozapadno od Carentana. Pri Caenu se nadaljujejo boji za Carpiquet letališče s tanki in infanterijo.

La Haye du Puits so Amerikanci dvakrat zavzeli in dvakrat so bili iz njega pregnani, včeraj pa so mesto od dveh strani obkolili in so obenem nadaljevali s frontalnimi napadi. En oddelek skuša dospeti na Mont Caestre in kadar bo zavzeta ta višina, bo artilerija popolnoma obvladala La Haye in Nemci mesta ne bodo mogli držati.

Rusi kar gredo naprej

Rdeča armada, ki je včeraj v svojem prodiranju proti zapadu napredovala 24 milj, se je približala Vilni, glavnemu mestu Litve, na 32 m; na južnem koncu fronte pa je prva beloruska armada generala Konštantina K. Rokosovskega zavzela Kovel, silno močno nemško trdnjavo, 175 milj jugovzhodno od Varšave.

Ob istem času je tretja beloruska armada generala Ivana D. Černijahovskega dospela devet milj do Baranovičev, ki je veliko železniško križišče pred nemško obrambno črto, ki brani Poljsko in Vzhodno Prusijo. General Černijahovski je prebil nemško manovo ojačeno črto in se približal meji Vzhodne Prusije na 132 milj.

Včeraj so Rusi osvobodili nad 560 obljudenih krajev; so pobili nad 9000 Nemcev in jih vjeli nad 1000. Vzhodno od Minska, za ruško črto, je bilo ubitih 5000 Nemcev in se je podal 195. nemški polk z vso svojo opremo.

Kovel, v katerem se steka šest železnici, je maršal Roko-

sovski zavzel en dan zatem, ko so Nemci sporočili, da so mesto izpraznili, da skrijo fronto.

Prva baltska armada generala Ivan C. Bagramiana je včeraj utrdila svoje postojanke okoli Polocka in je napredovala 19 milj do Tolmačevskaja ob železnici v Idrico.

POŽAR V CIRKUSU V HARTFORDU — 135 OBISKOVALCEV ŽRTVE POŽARA

Sredi popoldanske predstave je v velikem Ringling Brothers and Barnum and Baily cirkusu v Hartford, Conn., nastal požar in v nekaj minutah je pogorel šotor. Med gledalci je nastala velika zmeda, kajti vsakdo je hitel proti izhodu. Ob 6 zvečer so našli 135 ožganih trupel pod razvalinami in bati se je, da bo število narastlo na 200. Več sto ljudi je bilo več ali manj ožganih.

Šotor je pričel goriti ob 2.30 popoldne. Kako je nastal požar, ni znano, toda časnikarji gledajo cirkusa Hal Oliverja je rekel, da je moral biti požar podtaknjen, ker le zelo močan ogenj je mogel zanetiti

težko rjuho šotora. V nekaj minutah so bili šotor in stoli velik kup pepela. Škodo cenijo na \$300.000.

Ameriške krilate bombe

Nemški radio je včeraj sporočil: "Pri svojem napadu na Kolin 28. maja in na Hamburg 18. junija so ameriški bombniki spuščali 'krilate bombe', ki imajo obliko majhnih jadrnih aeroplanov."

Japonske ladje potopljene

Ameriške bojne ladje so v ponedeljek napadle otoka Bonin in Volcano in so potopile pet japonskih ladij in so poškodovale devet nadaltnih.

PREVOZ AMERIŠKIH RANJENCEV

Ameriške ranjene vojske nalagajo na ulici v St. Mere Eglise v Franciji na vojaške truke, da jih s fronte prepeljejo v bolnišnice.

DAJTE SVOJE NAJBOLJŠE!
Kupite bond 5. Vojnega posojila.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovian Publishing Company, (A Corporation),
Frank Baker, President; Ignas Rude, Treasurer; Joseph Lupsha, Sec.
Vice in Charge of the Corporation and Address of above officers:
210 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

51st Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.

Subscription Yearly \$7. Advertisement on Agreement.

KA OBLI LETO VELJA LIST ZA ZDRUŽENE DRŽAVE IN KANADO:
\$7.—; ZA POL LETA \$3.50; ZA ČETRT LETA \$2.—.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA", 210 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

Telephone: CHelsea 8-1343

Mussolinijevo maščevanje

(Nadaljevanje.)

V nasprotju s splošnim mnenjem ni bil noben Nemec v sodišču in obravnava je bila polovica javna, ker je bilo navzočih nekaj časnikov in občinstva. Za to obravnavo je bilo svedo večina nemškega pritiska in strašni film usmrtitve je bil pozneje kazni satno v nemškem poslanstvu.

Sodniki so bili vsi Italijani. Sodišču bi imel predsedovati zloglasni general Antonio Tringali-Casanova, do 25. julija predsednik posebnega sodišča za obrambo dežele in justični minister v novi republikanski fašistični vladi. V oni usodepolni noči Tringali-Casanova ni glasoval proti Mussoliniju in na poti iz dvorane je rekel Ciano:

"Upam, da boste živeli, da boste uživali sadove svojega izdajstva."

Toda Tringali-Casanova je bil prvi, ki je umrl in sicer za davico 4. novembra, toda vsak Italijan pravi, da ga je uničil kak italijanski partizan.

Mesto njega je predsedoval sodišču sedmih sodnikov Aldo Vecchini. Vecchiniju in ostalim sodnikom je bilo zaupno povedano, da lahko gredo v sodbi, kakor daleč hočejo.

Zjutraj 8. januarja je stal prvi pred sodiščem maršal Emilio de Bono, kvadrumvir v pohodu na Rim, star 78 let pod obdolžbo, da je z ostalimi svojimi tovariši izdal idejo fašizma, se je dvignil proti neodvisnosti države in je oviral vojaške sile in si je domišljeval, da bo s tem naglo dosegel mir za vsako ceno.

Zadnja trditev ni bila na mestu, kajti raznim italijanskim političnim in diplomatskim krogom je bilo znano, da se je Mussolini še pred svojim padcem tajno pogajal z zavezniki za mir in da je nalašč zato obiskal Hitlerja, da mu je povedal, da Italija ne more več nadaljevati vojne.

Kot kažejo uradne listine, je bila največja krivda vseh obtožencev, ker je bilo dnevno povelje najvišjega fašističnega sveta napérjeno proti Mussoliniju.

De Bono se je zagovarjal, toda je priznal svojo poglavitno krivdo, da je na seji v noči od 24. do 25. julija glasoval proti Mussoliniju. Pareschi in Gottardi sta bila kot otroka v gozdu. To je bil njihov prvi fašistični svet, v razpravo se nista vmešavala, toda sta glasovala proti Mussoliniju. Tudi Marinelli je trdil, da ni rekel ničesar.

Najbolj čudno pa je to, da je Roberto Farrinaci, ki je bil najsurvejša in najmogočnejša osebnost v fašistični stranki, in ki je tudi sedaj zelo vplivna oseba v Mussolinijevi republikanski vladi, tudi glasoval proti Mussoliniju, toda je v svoj zagovor vpletel zagotovilo, da veruje v nemško vojaško silo in nemško zmago in to ga je rešilo, kajti od tedaj je imel nemško varstvo.

Grof Ciano je bil zadnji, ki je bil poklican pred sodišče na zagovor. Nekdanji lahkoživec in za Mussolinijem najmočnejši fašist se pred sodiščem ni obnašal posebno junaško. Predsednik sodišča Vecchini je prebral izjavo, v kateri je Ciano rekel, da je popolnoma nespametno trditi, da bi hotel fašistični visoki svet uničiti Mussolinija, kajti sami bi bili pokopani med razvalinami.

"Še enkrat povem," je rekel Ciano, "da niti od daleč nisem mislil, da bi dnevno povelje Grandijevo moglo rešiti kaj več, kot samo najpotrebnejše stvari, ki so tesno zvezane s fašizmom. Mogoče sem napravil kako napako, toda nobena ne more govoriti o izdajstvu, ki je nasprotno mojemu delovanju kot vojak, fašist in mož."

Rekel je, da ne bi glasoval za Grandijevo resolucijo, ako bi bil vedel za posledice in na vprašanje sodnika Vecchinija je odgovoril, da nikdar ni vedel, da je stališče duceja na kocki.

Ta njegova trditev je bila popolna laž, kajti pred sodiščem je priznal, da je po seji fašističnega sveta šel k maršalu Badoglio in ga je prosil za potni list za sebe, za svojo ženo Eddo in svoje otroke. Ciano, ki je bil tedaj še italijanski poslanik pri Vatikanu, je prišel domov ob štirih zjutraj.

(Dalje v ponedeljek.)

OTATELJEM je znano, kako se je vse podarilo, in ravnotako tudi tiskovni papir in druge tiskarske potrebščine. Da si rojaki zagotovijo redno doposiljanje lista, lahko gredo upravnistvu na roke s tem, da imajo vedno, če le mogoče, vnaprej plačano naročnino. **ALI NE BI OBNOVLILI SVOJO NAROČNINO ŠE DANES** in ne čakajte na opomin, ker s tem prihranite upravnistvu nepotrebne stroške?

JUGOSLOVANSKA VLADA JEDINSTVA

Poročevalec newyorškega časopisa "Herald Tribune" Russell Hill, javlja iz Barija v Italiji o sporazumu med maršalom Titom in novim jugoslovanskim ministrskim predsednikom dr. Ivanom Šubašičem sledeče:

Dr. Ivan Šubašič, ki mu je kralj Peter II poveril formiranje vlade narodnega edinstva, je odpotoval iz Jugoslavije 19. junija, po končanem razgovoru z maršalom Titom in nadaljeval svojo pot v London, da tam sestavi novo vlado.

Pričakovati je, da bo v Šubašičevi vladi nekoliko partizanskih voditeljev. Tito sam ne bo imel nikakega političnega mesta, temveč bo ostal v Jugoslaviji in nadaljeval z vodstvom vojnih operacij kot vrhovni poveljnik zedinjenih vojnih sil Jugoslavije.

Sodelovanje partizanov v vladi kralja Petra pomeni de facto njih priznanje kralja dokler traja vojna, toda Tito se bo v svojih pogajanjih trdno držal načela, da bo ljudstvo samo s plebiscitom odločilo, če bo obdržalo monarhijo ali ne.

Medtem bo vse jugoslovansko premoženje, vstevši ladje in zlato, stavljeno na razpolago močnem nove koalicije. Kakor je bilo pričakovati, je bil gen. Draža Mihajlovič popolnoma izključen iz sporazuma in njegove čete niso več priznane kot del kraljevske jugoslovanske vojske.

Pričakovati je, da bodo partizanske čete močno pomnožene s pritokom novih Srbov, ki so bile do sedaj v vrstah Draže Mihajloviča, kakor hitro bo vest o sporazumu razširjena v Jugoslaviji. Rezultat sporazuma bo brez dvoma povečal odpor proti Nemcem.

Ako ravno Tito ne bo zastopan v novi vladi, bo imel neke vrste odbor, ki bo deloval kot vlada v Jugoslaviji, dokler bo

trajala vojna. Očividci poročajo, da so bili osebni odnosi med maršalom Titom in dr. Šubašičem za časa razgovorov odlični. Dr. Šubašič je nazival Tita "moj dragi maršal", a Tito njega "moj dragi minister predsednik."

Tu je osebnosti, ki so prisostvovala sestanku, smatrajo sporazum za enega najpomembnejših dogodkov v politiki na Balkanu v dobi te vojne, ter verujejo, da je Jugoslavija na potu, da doseže popolnejše edinstvo nogo ga je imela kdaj prej tekem petindvajsetih let svojega obstanka.

"Pogajanja so se vršila nekoliko dni", pravi Herald Tribune v svojem komentarju in dodaja: "Šubašič je letel do glavnega stana maršala Tita z namenom, da doseže vlado jedinstva, ki bi jo velesile Združenih narodov priznale. Tito do sedaj ni hotel, da bi se stal s kraljem Petrom. Izgleda, da se ni odločeno, ali pa odločitev ni še javljena, ali se bo kralj vrnil v domovino pred ali po plebiscitu, vendar je gotovo, da bo plebiscit zelo odvisen od grupe, ki bo imela Jugoslavijo pod kontrolo, kadar se bo plebiscit vršil."

"Šubašič se splošno smatra kot pro-srbski Hrvat. Maršal Tito je prišel na pogajanja z dobro utrjenega položaja, kot poveljnik močno organiziranih sil v domovini, ki so jim Združeni narodi že obljubili vojno pomoč. Šubašičeva moč pa po drugi strani sloni na dejstvu, da od njegovega pristanka na Titove pogoje zavisi avtomatsko priznanje koalijske vlade od strani Angležev, Amerikancev in Rusov, ker Združeni narodi še vedno priznajo kralja Petra in vsako vlado, sestavljeno pod njim."

(ZOJSA.)

Nepotrebna sodba

Bilo je pred mnogimi leti v južni Californiji, ko so dovedli pred sodnika nekega španjolskega, ki je istega dne ustrelil moža neke lepe Mehikanke. Ker je bilo vroče, je povsem naravno, da so se pričeli in tudi vse sodno oboje dolgočasiti v mali sodni dvorani, tako, da se ni nihče brigal za mehikansko vdovo, ki je neprestano zrla v obličje morileca njenega soprog.

Sodnik, kakor tudi vsi navzoči odvetniki, so bili goloroki in so kadili smotke, ki so bile znane pod imenom "fifty-fifty", ker so bile haje izdelane iz tobaka in zelja. Tudi porotniki so se dolgočasili, kajti dokazi so bili povsem pravilni in vsakdo je verel, da je morilec izvršil umor prvega reda, ter da bo takoj spoznan krivim in tudi obsojen in pokopan v "zasebnem grobu". — ker pokopališče tam niso imeli. Vdova je nekaj časa zrla na morileca, potem zopet na sodnika in tudi na porotnike.

Končno je porota naznanila, da morilec — ni bil spoznan krivim umora, na kar je sodnik naznanil morilecu, da je prost. Vdova je pri tem ustala, se vzravnala in vprašala sodnika:

NOVA IZDAJA
Hammondov
SVETOVNI
ATLAS
V njem najdete zemljevide vsakega sveta, ki so tako potrebni, da morate slediti našim poročilom.

Zemljevidi so v barvah.

Cena 50 centov

Naročite pri: "GLAS NARODA", 216 West 18th Street, New York 11, N. Y.

**SONART
REKORDI**

NOVE

SLOVENSKE PLOŠČE

Jerry W. Koprivšek in njegov orkester

M596—Wedding Polka (Ne bom se močila; Ti pa jesi, pa sišana marelja)

Wedding Waltz

Slovenski Waltz

Pojo Rupnik sestri

M596—Jeep Polka (Mat' polico pečejo)

Marine — polka

575—Terezinka — polka

Na planincih—valček

Lepe Melodije

Duquesne University Tamburica Orkester

M571—Na Marjance, polka

Kje so moje rožice

Marička pegla—polka

Za tozadevni cenik in cene plošč se obrnite na

JOHN MARSICH, Inc.

463 W. 42nd ST., NEW YORK

Najdba velikega diamanta v West Virginiji

Akademija Znanosti v Richmondu, Va., oziroma dr. Roy J. Holden, ki je predstojnik oddelka za geologijo Politehničnega zavoda države Virginije, naznanja, da so v West Virginiji našli diamant, ki je največji, kar se jih je dosedaj našlo v naših iztočnih državah.

GOEBBELSOVA PROPAGANDA O SPORAZUMU TITA ŠUBAŠIČA

New York Herald Tribune z dne 27. junija prinaša daljši članek svojega dopisnika Russell Hilla o sporazumu med maršalom Titom in predstavnikom kralja Petra, dr. Ivanom Šubašičem, v katerem opisuje propagandistične načine, ki jih uporabljajo nacisti, da uničijo med jugoslovanskimi narodi efekt tega sporazuma.

"Nacisti so, kakor je bilo pričakovati, v svoji propagandi, se povdarjajo glede Tito-Šubašičevega sporazuma, da sta oba Hrvata. Beograjski radio, ki ga kontrolirajo nacisti, je naglasil, da usoda Srbije ne more biti odvisna od dveh ne-Srbov. Samo ob sebi razumevno radio ne pove, da Šubašič ni govoril za sebe kot Hrvat, temveč za srbskega kralja, ki mu je dal mandat."

"Ne samo nacisti, temveč srđiti sovražniki partizanov, kakor so general Milan Nedić, srbski kvizling, in Draža Mihajlovič, bodo brez dvoma povdarjali, da je to samo sporazum med dvema Hrvati in da sta Tito in Šubašič orodje v rokah Rusov in Angležev."

a Goebbelsova propaganda se širi ne samo v Jugoslaviji, temveč po celim svetu. V Ameriki je mogoče najti iste argumente v ameriškem Šubrahnu. Fašistični način je povsod isti.

(ZOJSA.)

"Going My Way" dosegel rekord

Kinofilm "Going My Way" je pričelo v sredo deseti teden v Paramount Theatre v New Yorku, in je dosegel rekord, katerega je postavil film "Lady in the Dark". Ta filma sta edina v 18 letih, da sta bila nepretrgano igrana nad osem tednov. V filmu "Going My Way" v katerem nastopa v glavni vlogi Bing Crosby, so tudi Barry Fitzgerald, Rhea Stevens in Frank McHugh.

Deseti zaporedni teden tudi nastopa Charlie Spevak s svojim orkestrom. Osebo nastopajo tudi Irene Daye, Jimmy Saunders, Tip, Tap and Toe ter Arnaut bratje.

RAZGLEDNİK**HERMAN WILHELM GOERING**

Nekateri nemški časopisi, katere naciji vsled podtalnosti tega časopisja, ne morejo kontrolirati, javljajo, da se o Goeringu, oziroma o nemškemu "Reichsmarschalu", vsled tega že toliko časa javnosti ne poroča, ker se on mudi že par tednov v Monakovem in sicer kot — model pri izdelovanju povsem novovrstnih sodov za pivo. On je sicer vrhovni poveljnik nemške avijacije, toda ker je pretežek, so mu dali mesto modela pri monakovskih izdelovalcih sodov za pivo.

Rusi, kateri imajo izmed vseh ostalih narodnosti, kar najboljše poročevalce v Nemčiji, katerim bodo prav kmalu sledili pravi časniški poročevalci iz Moskve, — poročajo, da je Goering v Sviici kupil neko vi-

lo, katero je opremil z kar najmočnejšimi posteljami in stoli, veliko zalogo ukradenega vina in v Franciji nakradenih slik. Rusi tudi poročajo, da je Ema, Goeringova žena najela neko vilo v Zurichu, da se tako pripravi vse potrebno, kadar nastopi za Nemčijo — Der Tag.

Ko so Nemci bojevali svoj "blitzkrieg" na zapadu in iztoku, je nemško časopisje dan zadnem slavi in proslavljalo Goeringa. Toda sedaj je nacijsko časopisje povsem utihnilo, v kolikor pride on v poštev; njegova žena, ki je bila preje pevka, sedaj več ne poje. Zadnje poročilo o Goeringu je javilo pred nekaj šestimi tedni, da je Goering inšpiriral takozvane nemške utrbe ob atlantski obali. Tedaj je naročil svojim letalcem, da morajo v vsakem oziru nadkriljevati letalce zaveznikov sil. In še preje je trobil v svet, da na Nemčijo ne bo padla niti ena sama zavezniška bomba.

Pred par meseci je nevtralnno časopisje tudi poročalo, da je prišel Goering v Madrid, da tamkaj ukrene vse potrebno za prevaro Hitlerja, na ta način, da pride do sklepa miru pod gotovimi pogoji, ki bi bili ugodni za Nemčijo. To novico je kasneje angleški ministerstvo inostranih del potrdilo s tem, da je sporočilo, da so pri imenovanem ministertvu, omenjene nemške mirovne pogoje — vrgli v koš, katerega so potem cestni prometali, ki čistijo Downing Street, odpeljali na mestno smetišče.

Toda to poročilo ni bilo nikdar uradno potrjeno, vsekakor se v nevtralnem Madridu zatrjuje, da je Goering prišel tuda v Madrid, ker so ga zavezniške bombe, ki so padale na Marienburg, prepričale, da je vsa Nemčija bolna in da ima že dovolj vojne. Morda je pa šel v Madrid, da tamkaj pokaže vse svoje "medalje" in križe (in tudi težave). Ima namreč toliko, da ne ve kam z njimi. Zadnje "medaljo" je dobil od Hirohita; pa ni vedel kam bi jo pripel, dokler mu ni Franco svetoval, naj jo pripne na sedalo.

TO JE KNJIGA, KI JO BOSTE RADI
IZROČILI SOSEDU. DA JO PREČITA

**THE INCREDIBLE
TITO****Man of the Hour**

V angleščini izpod peresa slovitiga pisatelja

Howard Fast-a

Povest o bojih Jugoslovancov za svobodo, o čemer ni bilo pisano še nikdar poprej.

"Najbolj razburljiva povest
v 27 letih!"

Stane 25c v uradu — 30c po pošti.

Ker je zaloga teh knjižic zelo omejena, je priporočljivo, da pokličite naročilo prej ko mogoče. K naročilu priložite v dobrem zavrtku gotovino oz. znamke (Združenih držav). — Naročite lahko pri:

**KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING
COMPANY**

216 West 18th Street

New York 11, N. Y.

Kratka Zgodba

Ignac Musich:

RADOVEDNOST GA JE PRIGNALA

Bilo je drugi dan po poroki. In ko sta se poročila, sta se do govorila, da bo samo en mede- ni teden, in potem gresta pa o- ba na delo, vsak na svoje sta- ro mesto. Tako se je tudi zgo- dilo. Teden sam na sebi ni bila nobena posebnost, ki bi jo bilo treba zapisati z veliko črko. Poskusila sta se privaditi drug drugemu in pozabiti na pretek- lost in vezi, ki so jih vezale z drugimi družinami.

Prvi dan je minil v trdnem delu, ker vse je bilo narobe po stanovanju in kupi črepinj, ki so čakale na pomivanje. Jestvi- ne nedotaknjene in take, ki so ostale po krožnikih, je bilo treba opredeliti, tako, kot se spodobi in potem drugo vse iz- reda, je bilo treba spraviti v red. Oba sta se zagnala v to reč z veliko vneto, — on je pred- lagal, naj se ona loti posode in jedil, ker se nato boji razume in on bo pa pospravil kozarce in pijačo, ter z nosilci najaz sto- le in drugo tako robo.

Pečenih pišk in peciva je o- stalo toliko, da če sta količkaj zmerna, bo dovolj za cel teden. Za obo, — je menila ona; on je bil pa tudi zadovoljen, kar je videl v steklenicah. Ko je z nosilci stole nazaj in postavil galonce skupaj, se je nasme- hnil in povabil ženo, naj pri- sede, da se malo poživita s ta žlahno. Ona pa je strahljivo odklonila, kot pač more odklo- niti žena, katere zakon je star ravno en dan. Oči so šle pa ne- kako pozvedujoče po mozin in ga pazile, kak učinek bo ta odk- lon naredil nanj. Med tem pa je pozvonil zvonec vrati. Novo- poročena sta se spogledala pre- enečeno in on je rekel ženi: "Poglej no, če hočeš, kdo prihaja po stopnjicah."

Ona je malo odprla vrata in pogledala, kdo gre. Iz stopnje- pa se je zaslislal glas moškega: "No, ali vama je kaj dolg čas? Premejdulha sem dejal sam pri sebi, grem malo pogledat, kako se imata že danes."

Mož se je ozrl po galoneah, katere je zložil skupaj malo prej in sam med seboj pritaje- no rekel: kakšne frdamane iz- govore najdejo ljudje, kadar so

žejni. Zakaj ni rekel, da je pri- šel gledat, če je še kaj mokro- te ostalo, da tako skupaj poče- dimo in bo mirna Bosna. Na- glas pa je rekel: "Ravno pogo- varjala sva se, da bi stopil pro- ti tebi, ker nam je sinoči toliko ostalo. Saj veš, samo dva sva, kdaj bova pa vso to reč pospra- vila. Na, spij enega, vem da se ti ne bo zataknil."

"Ja, potem boš pa mogoče mislil, da sem zato prišel," se je branil prijatelj.

"Oh, bodi no neumen, — zato prišel, kajti pa pade v glavo." Na tihem si je pa mislil, — me- ni ni treba misliti, da si zato prišel, ker dobro vem, da si, toda Bog ti ga požegna. Ona se je zaljubila v delo v kuhinji in moza sta pa oba ostala v sobi, kjer je bila v steklenicah mo- krot. Sprva sta bila malo sra- mežljiva, drug do drugega, to- da kapljica jima je počasi od- vezala jeziki. Obiskovalec je kar trepetal, da dobi kaj no- vie od mladega moža. Sam je bil že poročen dobrega četr- ti stoletja; je imel že kakšnih pet obrazov, zatorej ni bilo nič čudnega, da je že vse pozabil, kako se je on obiral, ko je bil poročen en dan. Vsa slika mu je nekako obledela, poleg tega je bil pa tako natrkan tisti dan, da že takrat ni vedel, kaj se pravzaprav godi okrog njega; toliko je vedel, da je na oheci, toda čigava oheci je bila, pa ni bil prav na jasnem.

Ponavljal je: mi moze in mi poročeni, toda mladi se ni kar nič odkril in ni hotel izdati no- benih skrivnosti, ki so se dogo- dile prvih štiriindvajset ur. Le silil je obiskovalca, da naj pije.

"Hm, si je mislil, če ne daš nič iz sebe, ga pa bom." Tako sta počasi zlezla v stanje, ki ni mladi ženi bogzna kako uga- jalo. Izkušen mož, je dajal na- svete in poučeval mladiča s tar- ko vneto, da ji je pričelo pre- sedati in edino kar je mogla storiti, je bilo to, da je prišla v družino in pričela točiti ka- pljico s tako vneto, da se je izkušenemu možu pričel valiti jezik in mlajši je pa odmahnil in sede zaspal. Ko je videla, da spi, ga je spravila na posteljo.

PARTIZANSKA PESEM

Kosec koso brusi.
Kosec koso brusi,
A žanjica žanje,
Kmet pravico terja,
Ali je ne najde.

Naprej v borbo
Za pravdo in svobodo
Za pravdo in svobodo
Slovenskega naroda.

Kmečki fantje in dekleta,
Vi ste naša mlada četa,
Vkup se zbirajmo,
Naprej marširajmo
Za svobodo naroda.

Naprej...

(Iz partizanskega tiska.)

No, potem se je pa spravil in pričel poučevati njo. Zibal se je na novem stolu, ona pa je točila kapljico v njegov kozar- ec. Bila ga je že sita do grla, vendar pa je točila, dokler je stegoval roko, s praznim ko- zarcem proti nji. Konečno se je nagnil preveč nazaj, prednji dve nogi stola sta se dvignili, za njegovim hrbtom se je pa zaslislal tresk in cela masa se je zvalila na tla. Hrbet stola je odpovedal.

"Križ božji, kaj bom pa se- daj? Moj spi in ta pa pijan le- ži, kot tuala tu pred mojimi očmi. Segla je po stal in solze so ji pretekle iz oči — nov stol razbit, prvi dan po poroki. "Od danes naprej, ne bova za nobe- nega več doma ta teden; pa naj pride kdor hoče," se je jezila.

Med tem se pa odpro vrata, brez, da bi kdo potrkal in sko- zi odprtino pa je pogledala gla- va ženske. Ali je naš pri vas? je vprašala pozvedujoče.

"Da," je odvrnila novopo- ročena.

"Reci mu no, da naj gre do- mov in takoj!" je zaprosila.

"Ne more takoj," je pojas- nila mlada žena, "ga noge bo- le."

"Že kriš, kaj pa si je nare- dil, saj je šel pred eno uro zdrav od doma."

"Oh, nič posebnega," je po- jasnevala žena, "saj bo kma- lu dober. Pojdite sem, z našim sta se ga nekoliko preveč na- lezla. Poglejte jih tukaj sta. Naš na postelji in vaš pa tu- kaj." In pokazala je na žalo- stno obliko moža na tleh.

"Saj sem vedela, mrha po- zrešna. — veš, da ga je tako imelo, da kar ni imel obstan- ka. Hodil je kot kokoš, ki ne ve, kje bi znesla. Med tem je ugle- dala stol. "Pa ja ne, da bi ga naš! Ali ga je?"

"Oh, to ni nič, nesreča se vsakemu lahko pripeti," ga je upravičevala novoporočena.

Med tem je pa mož na tleh počasi prihajal zopet k življe- nju. Stegoval je roke po tleh in nekaj mrmral, sam med seboj.

"Veš kaj te bom prosila? Če hočeš, pomagaj mi, ga bova zleklo po stopnjicah; ga bom vzela domov s takšijem. Doma mu bom pa pokazala. Le toliko počakaj, da taksi dobim."

S težavo sta ga spravile iz prvega nadstopja; dozdevno mu niso noge nič delovale; oči je imel zaprte in le nekaj je mrmral, ter opihaval z vinskim duhom obe ženski; tako, da sta skoraj opustile svoje težavno delo. Počasi so dosegli trotoar. Izvošček je nekoliko zmajal z glavo, ter skočil tja, da odpre vrata takšija. Takrat so se pa tudi mož odprle oči. Zdelo se je, da je začutil noge pod se- boj. Uprl se je nanje, se neko- liko stresel in pogledal začude- no okrog sebe. Izgledalo je, kot da ne ve, kaj bi storil: zasmejal ali zajokal. Ko je pa zagledal svojo ženo poleg sebe, mu pa ni bilo treba več pomagati. Su- nil jo je proti domu peš in ja- ko hitro.

Slovinci v Kanadi

IZ SUDBURY, ONTARIO

Dne 24. junija je prišel br- zovaj, katerega je sprejel Joe Smrke. V njem je bilo nazna- njeno, da je pade njegov brat John Smrke v boju neke v Sre- dozemskem teritoriju. Ne mo- remo mimo iti, da bi ne sprego- vorili malo več o tem dobro po- znane Slovincu po celi Ka- nadi in tudi v Ameriki. Rodil se je v Doljni Straži 6. decem- bra 1905. Od tam se je s starši preselil v faro Mirnapec, kjer je živel vse do svojega odhoda v Kanado leta 1926. Delal je po gozdovih in rudnikih niklja, ter zlatih rudnikih, do izbruh sve- tovine vojne. Čutil je, da je nje- gova dolžnost, da vstopi v Ka- nadsko armado, ker je tudi sto- ril. Po končanem treniranju je šel čez morje, da se bori za pra- vico svoje domovine, katere mu je bila ljuba nad vse drugo.

Dne 17. januarja 1944 pa je pa- del za ideje, katere je toliko že- lel, da se uresniči. Te ideje so ga navdajale vse njegove ži- vljenje. Mi, kateri smo ga po- znali kot vzornega delavca in Slovence, bi mu delali krivico, da ne opišemo njegovega delo- vanja za časa njegovega biva- nja med nami. Ko je namreč videl in poskusil bedo in trplje- nje, katero je prenelo delovno ljudstvo za časa depresije, se je tudi on lotil težavnega dela, namreč, organiziranja delavcev v splošnem v unije ter še pose- bej organiziranje Slovincov v narodno organizacijo, katere bi potem mogla uspešno priboriti si pravice in svobode tudi na- šemu narodu.

John Smrke je bil unijski član ter eden od prvih ustano- viteljev: Slovenskega Delav- skega Prosvetnega Kluba v Timminsu, pri kateremu je imel mesto tajnika. Kmalu se je raznesel glas o omenjenemu klubu po celi Kanadi, kjer so bivali Slovinci, ter prišli v Timminsu z namerami, da se vpišejo v klub. Ali bilo je pa manjkivosti in ta se je izraža- la v pomanjkanju delavstvu prijaznega tiska, ali ga skoro ni bilo v slovenskem jeziku. Do- bil je stike in pričela je prihajati mimiografirana "Iskra" v slovenski besedi. Včasih si je želel, da bi bil to "Plamen" ali "Bila" je "Iskra", katere se je razplamenila v "Naprej". Ka- teri se je tiskal v Pittsburghu. "Naprej" je dal omenjeni klub močno podporo, katere je prihajala iz Kanade vse do iz- bruha vojne. Vojna pa je po- zročila mnoge spremembe.

On je kmalu po izbruhu vstopil v kanadsko armado, in ko je bil že v armadi, je skrbel, da ti Slovinci v Kanadi ne bi bili brez slovenskega tiska, kateri bi jih pravilno obveščal o te- kočih dogodkih ter pravilni

orientaciji, katere je sedaj bi- la bolj potrebna kot nikoli pre- je.

Kako upravičena je bila ta bojazen, pogledimo in primerja- mo. Propagandni pamflet "Pri- čevanje slovenskega naprednja- ka" ter "Slovinci in Partiza- ni", kako grdo se pogrežajo v svojo lastno brozgo ter zago- varjajo propadajoči fašizem in nacizem. Tako daleč jih je pri- gnalo, da so postali ne samo so- vražniki naroda slovenskega, ampak tudi njegovi izdajalci, ker valijo vso krivdo na bran- nece se Slovence. A za zveri naci-fašistične nimajo obsodbe. Po njihovem mnenju bi se slo- venski narod moral vdati Hit- lerju kot prostitutka, toda v tem so se omenjeni izdodki u- računali. Hvala za to gre Slo- vencem naklonjenega časopisja — pri katerih je "Glas Naro- da" prvak v Ameriki in v Ka- nadi "Edinosti". Morda so še drugi, ali drugih ne brem in zato, da ne bom delal nikomur krivice, prosim, da mi oprostite, katerih nisem omenil.

Da bi ne pozabil omeniti tu- di zasluge "Sans-a" ter pošte- nih narodnih voditeljev v A- meriki, L. Adamiča, kateri je tudi grdo napaden; E. Krista- na in mnogih drugih poštenja- kov, katerih imena bojo vedno blestela, dokler bojo hodili in vodili v tem pravcu.

Končno tudi njim, kateri po- lagajo svoje življenje za svo- bodo narodov, od katerih eden je, ki so mu namenjene te vrste- ce. — Torej nazaj k stvari, — John, kakor že povedano, se je bal, da bi Slovinci ne imeli v Kanadi tiska, da bi jih obve- ščal pravilno ter irentiral. Za- to ga zopet vidimo pri ustano- vitvi "Edinosti", ko je bil že v vojaški uniformi. Morete si misliti njegovega veselje, kako je videl tako lep začetek, toliko zaželjenega lista "Edinost".

Njegova dobrodušna narava se je še bolj razigrala, in kar, nekam dobre volje je odšel v boj iz Sudburya, kjer smo ga videli zadnjikrat, ko je bil na obisku pri svojem bratu in pri- jateljih.

Kakor že rečeno, je bil John veselo narave, imel je za vsa- kega le dobre besede in prija- zen nasvet, razven naci-fašiz- ma, katerega je mrzil v dno duše. Kako je bil dobre nara- ve, naj omenim le en dogodek: Ko je vstopil v armado, ga je V. P. D. Bled suspendiral iz društva na podlagi, da kot vo- jak ne more biti član omenje- nega društva. Ker pa je bil vnet član omenjenega društva, in celo eden od ustanoviteljev odseka "Krka" v Timminsu, se je počutil, da se mu godi krivi

ca, katero je sovražil. Zato je samo tiho prevzel to krivico. Za nikogar ni imel žal besede, češ, da ne vedo, kaj pravzaprav delajo, in da se bojo že prepri- čali, da niso ravnali pravilno. Rekel je, da ne bi zahteval ni- kakšne odškodnine ter da bi ho- tel ostati le član tega društva. Njegovi želji žal ni bilo ugođe- no. In najrajši ni govoril o tej stvari. Tragično v tem je, da on kot borilec za demokracijo, to je zato, da smejo taka dru- štva obstajati, on ni mogel biti član, samo ker je šel v boj za te pravice. Pa od takrat se je mnogo spremenilo pri omenje- nem društvu. In je sedaj vse drugače, sedanje vodstvo ga gotovo ne bi suspendiralo.

Še mnogo bi mogel pisati o njem, toda, ker smo ga vsi po- znali, naj bo to za enkrat do- sti. Mogoče bo kdo drugi pisal o njemu, ki ga je ravnokot po- zna kot jaz. Le še to: Padel je za pravico in svobodo člove- štva, katere branilec je vedno bil. Iz njegove onemogle roke je padla puška v naše roke, da mi nadajujemo bojo, katerega je on častno završil, da na nje- govo mesto stopimo mi. Garan- tiramo, da njegova kri ni tekla zaman, kakor tudi milijoni dru- gih. Čeravno se ne moremo o- sebnostno spoprijeti kot on z zve- rinskimi naci-fašizmom, more- mo se pa z njegovo propagan- do, katero sejejo zločinci kjer- koli, moremo, da preprečimo njih namere. In kar je glavno, me nasedajmo njihovi zvijači, temveč karakajmo pošteno s poštenim narodom. On je vedno rekel, da je boljše stoje umreti, kot pa kleče živeti; kar je tudi dokazal. Tako tudi mi, da ra- bimo besede našega pevnika: "Manj strašna noč je v črne zemlje križi, kot so pod svetlim soncem sužnji dnovi." — Za- to, borimo se za svobodo. — Smrt fašizmu — Svoboda naro- ru.

FRANK ZAIC

Sudbury, Ont., Kanada.

Rojake prosimo, ko pošljejo za naročnino, ako je vam le priročno da se poslužujejo — UNITED STATES OF AMERICA CANADIAN POSTAL MONEY ORDER.

Angleški Molitveniki

V krasni vezavi, najfinej- šega izdelka.

"KEY OF HEAVEN" v finem usnju \$1.50

"KEY OF HEAVEN" v imitiranem usnju \$1.—

Naročite pri: SLOVENIC PUBL. CO. 216 West 18th Street New York 11, N. Y.

Ne pozabite krvavečega na- roda v domovini! — Pošljite Vaš dar še danes Sloven- skemu Pomožnemu Zboru. 1840 W. 22nd Place, Chica- go, Ill.

Note

za K L A V I R ali PIANO HARMONIKO

35 centov komad — 3 za \$1.—

- * Breezes of Spring
- * Time of Blossom (Cvetni čas)
- * Po Jezeru
- * Kolo
- * Spavaj Milka Moja
- * Orphan Walts
- * Dekle na vrtu
- * Maša, Maša
- * Zardca
- * Mlad kapeta
- * Gremo na Stajersko
- * Stajerji
- * Happy Polka
- * Če na tujem
- * Slovenian Dance
- * Vanda Polka
- * Zidana marea
- * Veseli bratci
- * Ohio Valley
- * Sylvia Polka
- * Zvedel sem nekaj
- * Ko ptičica ta mala
- * Kadar boš ti vandrat šel

ZVEZEK 10 SLO- VENSkih PESMI za piano-harmoniko za \$1.

Po 25c komad Moje dekle je še mlada Barbara polka

Naročite pri: Knjigarni Slovenic Publishing Co. 216 W. 18th Street New York 11, N. Y.

Samo nekaj teh knjig je na razpolago!

SPISANA V ANGLEŠČINI

VRTNARSTVO ... SADIJEREJSTVO ... POLJEDELSTVO

The Garden ENCYCLOPEDIA

Cena knjige:

\$3.50

V LIČNI IN TRPEŽNI PLATNENI VEZAVI

Skoro 1400 strani —

750 slik

Popolni voditelj za vaš vojni vrt.

Popolna vsaka beseda, vsaka stran, vsaka slika — mnogo NOVE sredi novih ilustracij!

EDINA VRTNARSKA ENCIKLO- PEDJA ZA DOMAČO POTREBO! Nič vseh knjig — vse je jasno, raz- ločno, uporabno.

KNJIGARNA SLOVENIC PUBLISHING CO. 216 West 18th Street New York 11, N. Y.

Združeni narodi potre- bujejo ves odlični ži- vez, ki ga je mogoče pri- delati v Ameriki ... Vsak lahko nekoliko pomaga, ako mu je mo- goče letos obdelati VICTORY VRT Pripravite se za to de- lo že sedaj!

Tukaj je v eni sami knjigi VSE, KAR VAM JE TREBA VEDETI O TEM — KAR ŽELITE PRIDELATI! 10.000 člankov vam podrobno poja- sni vse o vrtinarstvu, o saditvi in gojenju, o gojenju in oskrbi vrta. Najnovije, pa je VRTNARSTVO BREZ ZEMLJE; nova metoda za uničevanje škodljivcev, gojenje div- jih rastlin, nove sestavine cvetlic — Abecedno kazalo vam pove takoj, kar želite. Priročna za vsakega v Zdrženih državah, za vsako semijo in vsako sezono.

To knjigo je uredil E. L. D. SKY- HOUR, B. S. A., poznana oseba v vrtinarstvu, ki ga cenijo vrtnarji iz- vedenci.

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

RECEPTI VSEH NARODOV

NOVA IZDAJA \$3.00 STANE SEDAJ 3.

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku; ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi. Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem študij izveščati in izpopolniti.

Naročite pri

KNJIGARNA SLOVENIC PUBLISHING CO. 216 West 18th Street New York 11, N. Y.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA PODPORN ORGANIZACIJA v AMERIKI. Posluje že 51. leto Članstvo 39,150 Premožanje \$5,500,000.00

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 128.43%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, po- šteti in nadovoljavni podporni organizaciji, KRANJSKO-SLOVEN- SKI KATOLIŠKI JEDNOTI, kjer se lahko zavaruješ za smrt, rane, bolečine, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 66. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmoderneje vrste certifikate za- danje dobo od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vseh in vseh. Če se tiš član ali članica to mogoče in bogati katoliške podporne organizacije, po- trudi se in pristopi takoj.

Za poizkus in zavarovalnino in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. JEDNOTE, ali pa na:

GLAVNI URAD 351-353 No. Chicago Street, Joliet, Illinois

PROKLETA

Spisal EMILE RICHEBOURG
Is francoščine prestavil J. L.

(71)

V tem je stopil Rouvenat v sobo mlade deklice. Sedela je pri oknu ter glava jej je bila nagnjena k prsim.
"Blanche!" milo zakliče starček. Zdelo se je, da se je prebudila iz sna, zakaj naglo je skočila po koncu.
Rouvenat ugleda zdaj blede njeno lice, bele njene ustnice, rdeče oči ter zmedene, na pol razpuščene lase.

Blagi mož se hudo preplaši. Skoči do nje ter jo objame. Ona se mu privije, a glava jej omahne na prsi starega moža. Pri tem začne Blanche milo ihteti.

"Za Boga svetega!" zaječi on; odkod li ta velika žalost? Kaj ti je? Kaj si ti storili?"

Deklica se vzravna, položi roki na Rouvenatovi rami ter ga povpraša, gledajoč mu srpo v oči: "Ali si res moj boter?" "Čemu povprašaš tako čudno?" deje tožno iznenaden.

"Ker več ne vem, kaj bi verjela, in kaj ne; ker dvomim o vsem, o vsem! Odgovori mi, odgovori mi; si li ti moj boter?"

"Da, jaz sem tvoj boter, jaz sem ti dal ime Blanche. Ro-ko držeč na tvojem čelu, sem bil obljubil pred Bogom in duhovnikom, ki te je krstil, da te bom vsikdar ljubil ter čuval."

"Dobro, jaz ti verjamem! A zdaj, zdaj povej mi ime mojega očeta!"

Če bi bila streha udarila pred Rouvenatom, ne bi ga bila tako prestrašila, kakor to vprašanje. Stopinjo se odmakne, kukor da je pijan!

"Vidiš, vidiš!" zakriči deklica. "Ti si ne upaš izgovoriti tega imena, zakaj to ime te straši, obuja ti grozo!"

"Kar me plaši, Blanche, in kar mi obuja grozo, to je, da te vidim tako nemirno ter mi daješ taka vprašanja."

"A zakaj mi ne odgovarjaš nanja?"

"Ti si hči mojega gospodarja, ti si hči Jacques Mellierova!"

Deklica zmaje z glavo.
"Danes zjutraj sem si to mislila," pravi. "Pa stvar ni resnična, nego lažnjiva!"

"Nesrečni otrok!" vzdihne Rouvenat.
"Koga si li videla; s kom govoriš?"

"Kaj li je na tem, da sem le izvedela resnico!"

"Ne, ne, ni mogoče, da ti je kdo povedal..."

"Kaj li! Da sem hči kaznjenceva, hči Jean Renaudova, hči ubijalčeva?"

Rouvenat omahne na stol; bil je uničen!
Blanche poklekne pred njega, prime ga za roki, ki jih obispljuje s poljubi.

"Nimam nikogar več na svetu, kakor tebe!" reče deklica ginjena.

"Nehvaležni otrok; in Jacques Mellier?"

"On ni moj oče; ti, ti si moj boter."

"Oba te ljubiva enako iskreno. Njemu, kakor meni, si tolažba in nadeja."

Proseč in solzeč nadaljuje Blanche: "Jaz bi rada znala zgodovino nesrečnega svojega očeta. Ti mi jo poveš; kajne?"

Rouvenat se zgane. V spomin mu pride obljuba, ki jo je bil storil obsojencu v ječi.

"Da, vse ti bom povedal, saj sem to prisegel!"

"Pa kdaj?"

"Onega dne, ko bodeš dvajset let stara."

Blanche zopet nagne glavo ter udari v jok.

"O malopridnik! malopridnik!" zamrmra Rouvenat zamolklo tja predse.

"Blanche povzdigne mile svoje oči k starčku. "O, ne imenuj ga tako pred mano," zasepeče deklica v nepopisni bolesti.

"On je vendar oče moj! Bodisi njegov pregrešek še večji, on se mora zanj pokoriti in jaz hočem vsak dan ljubega Boga prositi, da mu odpusti!..."

Ko sliši Rouvenat te besede, se milo razjoče. Deklico prime za glavo, skloni se k njej ter jo poljubi na čelo. "Blanche!" zakliče potem, "Blanche, ti si me čula, da sem izgovoril besedo "malopridnik" in mislila si, da velja ta beseda tvojemu očetu! Ah, ne verjemi tega, ne verjemi tega!... Misli sem na malopridnega licemernika, ki se je poln zavisti in sovraštva hotel maščevati nad menoj s tem, da se je strahopetno lotil tebe... Ni treba, da mi poveš njegovega imena, dobro ga poznam... Pa dobil bo tudi skorajšnje plačilo za svoje delo. Malopridnik le-ta naj s svojo navzočnostjo ne kuži dalje zraha, ki ga dihaš! O, že davno sem se bal, da ti potegne biti kedaj njegova družba opasna."

Rouvenat vstane; oči so se mu tožno svetile. Stopi proti vratom.

Blanche hiti za njim. "Imam te še nekaj vprašati," de.

"Dobro, vprašaj, jaz poslušam."

"Povedal si mi, da se je moja mati zvala Genevieve."

"To je res."

"In, da je umrla."

"Da, umrla je nekaj ur po tvojem porodu."

"Ali je živeča daleč od tukaj?"

"Ne; v Civryju."

"Torej je pokopana na tamošnjem pokopališču?"

"Da."

"Hvala. To sem hotela vedeti."

"A zakaj?"

"Tako! Tedaj ti ne umeš, da hočem moliti na grobu svoje matere za svojega očeta!"

(Nadaljevanje sledi.)

OBISK NA FARMI

Koncem pretečenega tedna smo obiskali sorodnike in prijatelje v prijaznih slovenskih farmerskih naselbinah Maryland, Milford, Fly Creek, Cooperstown, in Richfield Springs, N. Y., kakor tudi Dryden, N. Y. in na zadnje še prijazno naselbino Little Falls, N. Y.

Odpotovali smo iz New Yorka pretečeno soboto v skupni družbi moje žene Anke, njene sestre Pauline z hčerko, moja mati, prijatelj Louis Legiša in naš Mike Urek s svojo soprogo, slednja sta se vstavila v Worcester, N. Y., mi pa smo pot nadaljevali do Oneonta, N. Y., kjer je nas čakal na postaji bratranec moje žene Frank Konchar, ki se je slučajno nahajal tam na oddihu iz Forest City, Pa. Zapelje nas takoj k staršem moje žene Mr. in Mrs. Konchar, ki posestujejo lepo in obširno farmo v krasni legi v Maryland, N. Y.

Tam so nas zelo lepo sprejeli in postregli z izvrstno večerjo, katera nam je zelo dobro teknila po precej dolgi vožnji iz našega mesta New Yorka. Po večerji se odpravimo v bližnjo naselbino Fly Creek, N. Y., v znano dvorano "Corn Field Hall", kjer so tisti večer prirejali skupaj naši slovenski farmerji svojo veliko zabavo, ko dospemo tja smo takoj opazili precej znancev in prijateljev.

Med temi je bil dobro znani družten delavec Mr. Frank Korošec iz Hartwicka, N. Y., in več drugih, med temi je bil tudi naš še iz Brooklyna dobro znani rojak Peter Staudobar, kateri je bil precej časa zaposlen v tukajšnjem slov. domu za točaja. Slednji takoj opazi, da imam pri sebi mali zavojček, ter me vpraša, kaj pa imaš notri v zavojčku, ki ga tako skrbno držiš v rokah? Povem mu, da sem prinesel nekaj simbolov v obliki rdeče zvezde naših hrabrih osvobodilnih borecev v naši stari domovini, katere mi je izročil Mr. Hude, katere je prejel direktno od izdelovatelja, našega narodnega borca, znanega rojaka F. R. Vavpotiča. Ko to izrečem, pravi, to je ravno kar mi sedaj tukaj zelo potrebujemo, pokliče nato nekaj svojih znancev ter na njegovo podbudo sem se kar hitro iznebil vsebine mojega zavojčka. Ko sem že vse zvezde oddal, me je takoj še več rojakov in rojakinj povprašalo zanje, le žal mi je bilo, ko sem mogel reči jim, da je "zaloga" že pošla. Zares škoda, da jih nisem več seboj prinesel. Hvala Vam dragi rojaki in rojakinje, ki ste s takim veseljem posegli po simbolih našega naroda v domovini ter s tem pokazali svoje sočutje do istega. Ker sem uvidel, da imate tam med seboj večje število zelo agilnih narodnih delavcev, priporočljivo bi bilo, da se za to stvar zavzamete ter si lahko zvezde direktno od izdajatelja nabavite.

Drugi dan pa smo obiskali družino znanega rojaka Matija Šega, kateri ima lepo urejeno farmo v Dryden, N. Y., lepa Vam hvala Tebi Matija in Tvoji ženk in hčerki za tako lep sprejem in izvrstno postrežbo. Samo malo ste preveč oddaljani iz Marylana, drugače bi se vboj pogosto videli. Ko se nato zvečer povrnemo izven, da so nas popoldne posetili znani rojak in zastopnik tega lista Mr. Frank Masle iz Little Fallsa, N. Y., njegova žena Reza ter prijatelj Frank Primšar, isto iz Little Fallsa, in znani Floyd Mikli iz Bennington, Vermont. Le škoda, zares sem si takoj po vrnitvi mislil, da se nisimo dobili, nadalje pa sem takoj tuhtal, da bi bilo dobro jim obisk vrniti. Tako smo tudi drugi dan storili, ko pri-

de po nas moj brat Frank s svojo hčerko, sem ga takoj naprosil, ako bi mi hotel storiti to uslugo ter nas potem, ko bo nas popeljal na svoj dom, da bi nas popeljal tudi malo naprej v Little Falls, N. Y. Brat je takoj na to pristal, zakar mu tukaj izrekam najlepšo zahvalo. Ko nas pripeje na svoj lični dom v Richfield Springs, N. Y., nas je njegova žena Milie, prav lepo sprejela ter nas postregla z izvrstno kokošjo večerjo, zakar ji prav iskrena hvala. Takoj ko dospemo tja sem ji omenil našo namero, da obiščemo Masletovo družino v Little Fallsu, tudi ona je takoj na to pristala in po preteku nekoliko vožnje smo se že nahajali pred poslopjem rojaka Masleta, le žal našli smo vse zaprto iz pred poslopja čez cesto Slov. doma, pa se oglasi rojakinja Maryy in prav ne bo nič, Masletovi so odpeljali rojaka Mikliča nazaj v Vermont, mislim pa, da se kmalu vrnejo.

Kar malo počakajte in stopite notri v slovenski dom. — kar smo seveda brez obotavljanja takoj storili, ter se malo z tak "bladnim" okrepčali. Čas je tekel, Masletovi pa od nikoder. Prišel je čas, da jo nazaj odri- nemo, oskrbnico slovenskega doma pa naprosimo, da naj Masletovim javi, da smo bili tam, ter da smo s tem obisk vrnili.

Drugi dan pa si mislim, da se je Masletovim kaj pripetilo, da jih ni bilo toliko časa prej- dni dan nazaj. Stopim k telefonu in pozovem Masleta, ki se mi takoj javi, rekoč, "je že prav, Vas ni bilo doma, ko smo bili mi tam, nas pa ko ste bili Vi tukaj, p ase je 'groš zme- njal'." Sežem mu v besedo rekoč, če si pripravljen, se se lahko vse vredi, da bo prav na vse strani, pridite sem danes, pa se bo vse "poravnalo", takoj nato pravi: "Daj mi število telefona in Te pozovem nazaj, ko sem bom malo posvetoval z mojo 'boljšo' polovico." Res za nekaj časa me je že klical in javil, da nas obiščejo, kar se je tudi zgodilo. Prišli so Mr. Masle, njegova žena Reza, prijatelj Tone Primšar in še par Masletovih prijateljev. Seveda je bilo snidenje zelo veselo, posebno se je še pozneje "razvnelo", ko je Reza "privlekla" iz kare ta "kratkega", po preteku nekaj časa se je že razlegla naša slovenska pesem po dolini Koncharjeve farme. Le žal, da je čas tako hitro potekel ter da smo se mogli posloviti, ko je bila družba v najlepšem razpoloženju, ker čas je bil prišel za povratek—in vlak ne čaka.

Torej še enkrat prav iskrena Vam hvala vsem skupaj, dragi prijatelji rojaki in rojakinje, z vsem, ki sem prišel v stik v tem času, za vso izkazano nam gostoljubnost, imeli Vas bomo v prijetnem spominu, in trdni nadi, da se bomo spet ob priliki sešli. Medtem pa Vas vse skupaj prav iskreno pozdravljamo, posebno še podpisani. Zdravo!

A. F. Svet.

P. S. Denar, ki je bil nabran za znake naše osvobodilne fronte na zgoraj omenjeni zabavi, bo poslan na urad SANS v Chicago, Ill., koncem tega meseca z odbitkom 15 centov od znaka, ki gre v delno kritje stroškov izdajatelju Mr. F. R. Vavpotiču.

Jugoslovanski pomožni odbor v Ameriki. — slovenska sekcija 1840 W. 22nd Place, Chicago, potrebuje podporo vsakega rojaka, da lahko izvrši svoje tako nujno potrebno delo v pomoč našim v domovini.

Back the Attack!

NOVA VODNA POŠAST

Letoviščarji okoli Payette jezera v McCall, Idaho, že kakih deset let sem pa tam vidijo v vodi neko neznano žival, letos pa jo že bolj natančno opisujejo in pravijo, da je rumene barve, da je dolga 35 čevljev, da je podobna kitu in da plava, kot celo krdelo rib.

Ta žival spominja na pošast, ki je pred nekaj leti zbujala pozornost celega sveta in je strašila v jezeru Loch Ness na Škotskem. Vodno žival so fotografirali, natančno pa le niso mogli dognati, kaj je v resnici. Znanstveniki so ugibali in slednjič izrazili svoje mnenje, da je mogoče velik tulen, drugi so rekli, da je velika vidra, slednjič pa so nekateri trdili, da je rjuha velikega potopljene- nega zrakoplova. Poročila ne povedo, če se je pošast v Loch

Zahvala

Prosim vas, da mi daste malo prostora v "G. N.", da se lepo zahvalim Petru Lustriku in njegovi ženi, ki sta mi darovala \$5. Ravno tako lepo hvala Tereziji Stepic za poslani dolar.

Vsem skupaj še enkrat: iskrena hvala! — Frank Vilfan, Woodville, Pa.

DRŽAVLJANSKI PRIROČNIK

Knjižica daje poljudna navodila, kako postati ameriški državljan (V slovensčini) Cena 50 centov.

Dobite pri Knjigarni Slovenic Publishing Co., 216 West 18th Street, New York 11, N. Y.

GOING MY WAY

z BING CROSBY
in RISE STEVENS
Osebnost na odru: Charlie Spivak in njegov orkester; Tip, Tap & Toe; posebna točka Wesson Bros.
PARAMOUNT
Broadway & 43rd St., New York

POUČNE KNJIGE

Angleško Slovensko Berilo
(F. J. Kern) — Vezana knjiga
Cena \$2.—

Brezposelnost

Spisal Fran Erjavec
Cena 50c

Obrtno knjigovodstvo

258 strani, ezana. — Knjiga je namenjena v prvi vrsti na stav- bno, umetno in strojno ključav- ničarstvo ter šelezolitvarstvo
Cena \$1.—

Knjigarna
Slovenic Publishing Co.
216 W. 18th St., New York 11

ŽIVI IZVIRI

Spisal IVAN MATIČIČ

Knjiga je svojevrsten po- jav v slovenski književno- sti, kajti v nji je v 13 dol- gih poglavjih opisanih 13 rodov slovenskega naroda od davnih početkov v sta- rem slovanstvu do današ- njega dne.

13 poglavij — 413 strani
Lično v platnu vezana.

Cena \$2
KNJIGARNA
SLOVENIC PUBL.
COMPANY
216 W. 18th Street
New York 11

KNJIGARNA Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street New York City

Razprodaja KNJIG

po 50 centov komad.

IZDALA SPLOŠNA KNJIŽNICA

1 Domače živali
Spisal Damir Felgel	15 Suneški invalid
Spisal Silvester Košutnik	35 Praški Judek
Spillmannova povest — Pre- vel Josip Vole
2 Kreutzerjeva sonata
Spisal L. N. Tolstoj	17 Vojnimir ali poganstvo in krst
Spisal Josip Ogrinec	I G R E
3 Andrej Ternovec
Spisal Ivan Albreht	18 Mladim srcem
Drugi zvezek. Zbirka za slovensko mladino. Spisal Kaver Meško	28 Magda
(Igra) — Alojzij Remec
6 Preganjanje indijanskih misijonarjev
Spisal Josip Spillman	19 Študent naj bo
Spisal Fr. S. Finžgar	29 Peterčkove poslednje sanje
(Igra) — Pavel Golin
8 Pravljice
Zapisal H. Majar	22 Balade in romance
Spisal A. Aškerc	30 Potopljeni zvon
(Igra) — Gerhart Hauptmann
10 Dedek je pravil
Spisal Julij Slapšak	23 Zbrani spisi za mladino
Spisal Engelbert Gangl	31 Revizor
(Igra) — Nikolaj Vasiljevič
12 Podpripte vpadi
Frank Baron Trenk
Po raznih virih napisal Gjuro Pandurič	24 Andersonove pripovedke za mladino
Priredila Utva	32 Spodobni ljudje
(Igra) — L. Lipovec
13 Pariški zlatar
Poslovenil Silvester K.	25 Duhovni boj
(Izdala družba sv. Mohorja) L. Skupoli	33 Črne maske
(Igra) — L. Andrejev
14 Pravljice in pripovedke za mladino
Spisal Silvester Košutnik	26 Denar
Dr. Karl Engle — Poslovenil Dr. Albin Ogris	34 Antingone
(Igra) Poslovenil O. Golar
		Edini vojni bond, za katerega vam bo žal, je oni, ki ga niste kupili!
		36 Sveti Just
(Igra) — Spisal dr. F. Petronio
		38 Tončkove sanje na Miklav- žev večer
(Igra) — J. Erbežnik F. Roje

KUPITE EN "EXTRA" BOND DANES! Ker je zaloga teh knjig zelo omejena, je pri naročilu priporočljivo ome- niti več zbirki, da nam bo na ta način mogoče vsakega zadovoljiti.